

BAT-Probleemoplosser

Hoe dieper je hond in het water staat (= meer stress ervaart), hoe meer hulp hij nodig heeft. Net als de strandwacht moet je je hond met zo min mogelijk ingrijpen helpen. Als je je interventie goed doseert kan je hond oefenen om zelf keuzes te maken en actief strategieën te ontwikkelen om situaties te kunnen hanteren.

Als je hond naar de trigger kijkt, het contact snel

verbreekt en jou dan aankijkt zonder ergens heen te gaan, staat je hond in 'werkstand.' De ene hond heeft meer sturing nodig dan de andere en vindt het daardoor niet prettig om zomaar vrij in de situatie rond te lopen.

- Loop naar plaatsen waar interessante luchtjes hangen, zodat hij zijn aandacht op iets anders dan op jou kan richten. Je kunt ook hier en daar wat lekkers achter je op de grond laten vallen zodat je hond dat kan zoeken.
- Als je dat gedaan hebt kun je ongedwongen wat rondlopen, zonder triggers in de buurt, en hetzelfde trucje met het strooien van lekkers toepassen.
- De hond kan gestrest zijn en zijn begeleider om hulp vragen. Ga in dat geval een fase terug en begin opnieuw, op grotere afstand van de trigger.

Als een van de volgende situaties zich voordoet, wacht je waarschijnlijk te lang met ingrijpen. Als je je hond van de trigger weg moet leiden, ga dan ver genoeg weg zodat hij niet meteen weer naar de trigger kijkt. Als je je hond roept, loop dan daarna samen met hem weg van de trigger en bekrachtig zijn gedrag extra door bijvoorbeeld wat lekkers op de grond te strooien.

Als het lastig is om je hond af te remmen is hij al te veel overprikkeld; roep hem dan weg. Ik gebruik graag het woord 'feestje' om zijn aandacht te vragen, wat ik bekrachtig door heel veel lekkers (een voor een) op de grond te strooien.

Als hij na het verbreken van het contact toch weer direct in de richting van de trigger loopt, roep hem dan weg, tenzij je zeker weet dat hij ontspannen genoeg is om het aan te kunnen. Meestal als dit gebeurt is de hond te veel op de trigger gefixeerd en staat hij op zijn minst in ondiep water.

Als je hond meer dan twee seconden nodig heeft om het contact te verbreken, staat hij met zijn tenen in het water. Neem niet meteen de leiding, maar stel wel subtiel een andere richting voor.

- Wacht rustig af tot hij uit zichzelf het contact verbreekt, stel met goed gedoseerde interventie een andere richting voor (leiden/sturen).
 - Als je hond bezig was de lucht op te snuiven (informatie vergaren) en redelijk ontspannen is, stuur dan alleen subtiel door je gewicht (weg van de trigger) te verplaatsen.
 - Als wegdraaien lastig was, gebruik dan een wat duidelijker aanwijzing: vraag hardop of hij **KLAAR?** is en verplaats je gewicht (weg van de trigger).
- Als de opwinding tijdens het afwachten toeneemt (gelaatsspieren strak, maakt zich groot, staat op zijn tenen, ademhaling versnelt, hartslag neemt toe, mond dicht, leunt in de richting van de trigger, ruggengraat wijst naar de trigger, borst opgezet, oren naar voren, staart omhoog, voorhoofd gerimpeld), roep je hond dan weg! Hij gaat steeds dieper het water in, dus direct ingrijpen is noodzakelijk.

De meeste honden lijken op de een of andere manier naar de trigger toe getrokken te worden. Als je meer te weten komt over iets dat je angst aanjaagt, wordt het minder beangstigend, dus je hond heeft een goede reden om dichterbij te komen om informatie te vergaren. Je zou geleidelijk aan steeds

dichter bij de trigger moeten kunnen komen, maar het is een langzaam proces, vooral de eerste paar keer. Het kan zelfs gebeuren dat je op een bepaalde afstand begint en dan merkt dat je nog verder weg moet. In het begin moet je nog wat experimenteren om de juiste afstand te bepalen. Dat is heel belangrijk: op de juiste afstand werken is de betrouwbaarste manier om je hond te helpen zijn angst te overwinnen.

Als je hond de trigger volkomen negeert sta je te dichtbij of te ver weg, of hij heeft de trigger gewoon nog niet gezien. Dan kun je het volgende doen:

- Loop met hem weg en let op of hij naar de trigger gaat kijken.
- Zorg dat de trigger op de een of andere manier (subtiel) geluid maakt zodat de hond weet dat er een trigger staat.
- Gooi stiekem wat lekkers op de grond zodat hij al zoekende naar het lekkers iets dicht bij de trigger komt. Pas wel op dat hij niet ongemerkt te dicht bij de trigger komt en dan opeens schrikt en begint te blaffen.

Hoe weet ik of het werkt? In principe zou je moeten zien dat je hond aan het eind van een sessie beduidend dicht bij de trigger kan komen dan aan het begin. Daarnaast moet je vooruitgang kunnen zien als je de afstand van de drempel bij het begin van de eerste sessie vergelijkt met de afstand van de drempel in sessie 5 of 10. Als dit niet het geval is, bespreek dan met je trainer wat jullie hieraan kunnen doen.